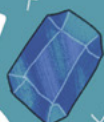

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

**KORUNKA
S BERYLMI**

FRAGMENT

Sherlock Holmes vyšetruje: Korunka s berylmí

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Sir Arthur Conan Doyle
Sherlock Holmes vyšetruje: Korunka s berylmí – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

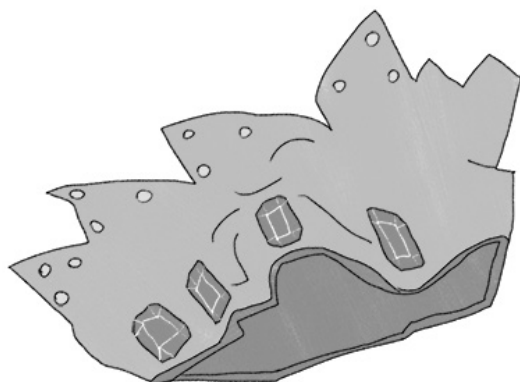
SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

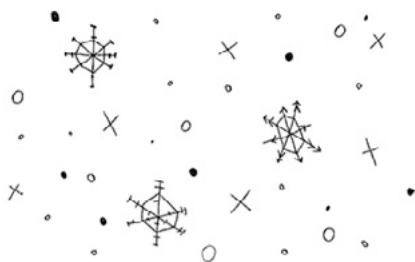
SHERLOCK HOLMES

KORUNKA S BERYLMİ

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

FRAGMENT

Prvá kapitola

V jedno chladné februárové ráno som sedel v obývačke nášho bytu na Baker Street a hľadel z okna, keď som vonku zazrel čosi zvláštne.

„Holmes!“ zvolal som. „Nejaký muž na ulici sa správa veľmi čudne. Podťe sa pozrieť!“

Môj priateľ vstal z kresla a podišiel k obloku. Nakukol mi cez plece.

Sneh, čo napadol predchádzajúci deň, ležal navršný pri kraji cesty a trblietal sa v zimnom slnku. V strede ho dopravné pro-

striedky rozjzdili na hnedú, sypkú kašu, ktorá opäť zamrzla a poriadne sa šmýkala.

Vonku bola iba hrstka ľudí. Akýsi muž sa prechádzal so psom, slúžka sa vracala z pekárne s pecňami chleba a potom tu bol ten podivne sa správajúci chlap.

Musel mať okolo päťdesiatky, bol vysoký, robustný a pôsobil dôstojne. Mal odhodlaný výraz a na sebe dlhý čierny kabát, lesklý cy-

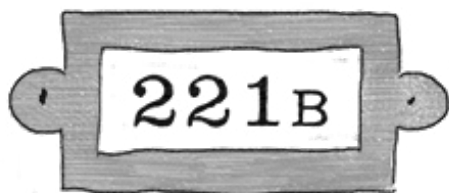
linder a úhladné svetlosivé nohavice. Bežal po ceste, mával rukami a tvár skrúcal do neuveriteľných grimás. Prechádzal okolo všetkých dverí na Baker Street, vždy si obzrel číslo, zamračil sa a hneď utekal k ďalším.

„Čo mu je, prepánajána?“

„Čoskoro sa dozvieme,“ odvetil Holmes a nadšene si mädlil ruky. „Myslím, že mieri k nám.“

„K nám?“ začudoval som sa.

„Áno, som si istý, že ide sem a určite má pre nás nový prípad. Spoznávam

typické príznaky — šialený beh ulicou, nefalšovaná panika v tvári, skúmanie čísel dverí. Usiluje sa nájsť 221B. Nepochybne. Máme nový prípad.“

Kým Holmes rozprával, muž pribehol k našim dverám a lapal po dychu. Zazvonil na zvonček tak silno, až sa jeho zvuk rozľahol po celom dome. Počul som, ako mu naša domáca, pani Hudsonová, otvorila a potom sa ozvali kroky na schodoch. Vzápätí sa nám rozleteli dvere na obývačke.

„Pán Holmes, pán...“ začala pani Hudsonová, muž sa však popri nej pretlačil do izby, stále prudko dychčal a rozhadzoval rukami. Zbadal som, že v tvári sa mu zračilo viac než len panika. Bol v nej i smútok. Chvíľu sa nezmohol na slovo. Iba sa knísal zo strany na stranu a trhal si vlasy. S Holmesom sme mu pomohli do kresla. Môj priateľ si k nemu prisadol a potľapkal ho po ruke.

„Už bude v poriadku,“ ubezpečil som pani Hudsonovú a domáca odišla.

„Tu ste v bezpečí,“
chlácholil Holmes
muža. „Nenáhlite sa.
Pokojne sa vydýchajte.
Potom mi povieť, ako vám
môžem pomôcť. Rád sa
pozriem na váš problém,
nech už sa týka
čohokoľvek.“

Muž minútu,
dve sedel, hrud' sa mu
prudko dvíhala a slzy mal na krajíčku. Na-
pokon vytiahol vreckovku, utrel si čelo a než
sa obrátil k nám, zhlboka sa nadýchol.

